

Зловживання службовим становищем персоналом виправних колоній України як негативний чинник, що пов'язаний із забезпеченням їх особистої безпеки та засуджених

Ліховицький Я.О., здобувач Ужгородського національного університету

Як свідчить практика виконання покарань, щорічно з боку персоналу виправних колоній реєструється значна кількість правопорушень і злочинів, пов'язаних з їх службовою діяльністю. Так, лише у 2012 р. персоналом виправних колоній було допущено 82 випадки неслужбових зв'язків із засудженими (тобто таких проступків, що суперечать вимогам нормативно-правових актів, які регламентують їх службову діяльність) [1, с. 13]. Крім цього, мало місце вчинення персоналом цих колоній злочинів (18 кримінальних справ) та корупційних діянь. Як слушно зазначають деякі фахівці у сфері кримінально-виконавчої діяльності, такі явища набули системного характеру та негативно впливають на стан правопорядку в колоніях [2, с. 5]. При цьому злочини та правопорушення з боку персоналу ДКВСУ були зареєстровані як до 2001 р. (часу прийняття нового КК України), так і в подальші роки. З огляду на це та у зв'язку з необхідністю розроблення науково обґрунтованих заходів, спрямованих на протидію зазначеним явищам та забезпечення особистої безпеки засуджених в УВП, обрана тема стала одним з елементів предмета цього дисертаційного дослідження. Як свідчать історичні джерела, необхідність переосмислення ролі правоохоронних органів у суспільстві, включаючи органи та УВП, зумовили глобальні процеси 60-х років минулого століття, коли корупція, зловживання владою та інші правопорушення осіб, які представляли інтереси держави, підтвердили, що «закон у дії» може суттєво відрізнятися від «закону в книгах». Діяльність зазначених органів держави ввійшла до переліку безпосередніх кримінологічних проблем. В умовах, коли ДПтСУ, відповідно до правового статусу, стала рівноцінним, незалежним від інших державних структур органом та набула відповідного нормативного забезпечення, увага до неї тільки посилилась, насамперед, у контексті видозміни заходів, спрямованих на боротьбу з негативними явищами і процесами, що мають місце серед персоналу виправних колоній. Як з цього приводу зазначено в преамбулі Постанови Пленуму Верховного Суду України «Про судову практику у справах про перевищення влади або службових повноважень» від 26 грудня 2003 р. № 15, цей злочин є небезпечним тому, що вчинюється у сфері службової діяльності й досягає на охоронювані законом права та інтереси окремих громадян, юридичних осіб, державні та громадські інтереси [3, с. 388]. При цьому об'єктом правової охорони виступають законні права та інтереси засуджених, правовий статус яких визначений у ч. 3 ст. 63 Конституції України, гл. 2 КВК України та в інших нормативно-правових актах.

Список використаних джерел:

1. Загальна характеристика Державної кримінально-виконавчої служби України (станом на 25 квіт. 2013 р.). – К. : ДПтС України, 2013. – 118 с.
2. Кошинець В. В. Підсумки роботи Державної кримінально-виконавчої служби України / Кошинець В. В. // Практика виконання альтернативних покарань : Інформ. бюл. / за заг. ред. Н. Г. Калашник. – К. : ДДУПВП, 2008. – № 2. – С. 3–7.
3. Про судову практику у справах про перевищення влади або службових повноважень : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 груд. 2003 р. №15 // Постанови Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах. – К. : Видав. дім «Скіф», 2009. – С. 387–392.